

V roce 2018 byl publikován obecný dialog o vodě s Mons. Vladimírem Hronkem podotýká, kde se zastavoval nad prazvláštním vztahem naší „vyspělé“ civilizace k vodě. Nyní uvádí: Voda je specifická komodita, která v sobě zahrnuje zvláštnost – nese sebou to, co je spojeno s pevnou hmotou, i s tekutou, ale i s plynou, poněvadž obou se voda objevuje. Oč více tato slova platí na léčivé prameny, které svědčí o bohatství naší země, jež v minulosti byly spojeny také s křesťanskou vírou. Právě ona místa léčivých vod nás zve k poznání české země, ale i k pokoře. a

MS: *Pane probošte, je polovina roku 2018, ještě jednou se zastavme u daru vody. V našem prvním setkání jsme opomněli léčivé prameny. Ty daly vzniknout lázním a systému lázeňství. Jsme v Poděbradech, ve městě, kde se stáčí Poděbradka, jež byla objevena v roce 1905, když se v centru městečka hledala voda – a co se stalo? Byl objeven léčivý pramen, obsahující jisté množství železa a je tedy prospěšný lidskému srdci. Česká republika je na léčivé prameny bohatá. V západním cípu republiky leží lázeňský trojúhelník: Mariánská Lázně, Karlovy Vary, Františkovy Lázně, ale i Lázně Kynžvart. Zastavme se u významu léčivých vod.*

VIH: V první řadě si musíme být vědomi, že každá voda je svým způsobem léčivá. Na tom jsou založeny principy vodoléčby. Voda je specifická komodita, která v sobě zahrnuje zvláštnost – nese sebou to, co je spojeno s pevnou hmotou, i s tekutou, ale i s plynou, poněvadž obou se voda objevuje. Je zajímavé i to, že váha vody se nezvyšuje stupněm varu – i když, nejtěžší je voda za teploty tří stupňů C. Uvažte skutečnost, že tyto anomálie umožňují, aby vodní živočichové nezmrzli, aby mohli být neustále v pohybu. A zajímavé je i složení vody – vodík, třaskavý plyn – a kyslík, též plyn, ovšem hoření podporující. V určitém poměru ve sloučenině však tvoří oba plyny tekutinu, která uhasí oheň, která dokáže anulovat mnohá nebezpečí, a neumíme si bez ní představit život. Nyní ovšem mluvím všeobecně. Pak v každé vodě je rozpuštěno něco, co jí samotné dává zvláštní charakter. Jestli lázeňské vody jsou samy o sobě léčivé, to záleží na procedurách, které návštěvníci lázní podstupují. Samotné pití léčivé vody asi těžko někoho uzdraví.

MS: *Nezapomínejte, že byste ji měl pít v takových poměrech, které prospívají vašemu zdraví.*

VIH: Ano, měl by být zachován režim, jemuž se pacient z rozhodnutí lékaře má podrobit. Je důležité si uvědomit, že i voda, byť léčivá, musí být užívána v souladu se stanovenými procedurami, jen tak lze dosáhnout zlepšení stavu pacienta. Naopak nemírné užívání léčivé matérie může být ke škodě – optimálních léčivých účinků lze dosáhnout pouze dodržováním předepsaných procedur a lékařem určeného léčebného řádu.

MS: *Pane probošte, je vhodné si pamatovat na české přísloví: jez do polosyta, pij do polopita, budeš tady dlouhá léta. Toto je též zásadní nápopěda, jak se úspěšně léčit. Zpět k léčivým pramenům. Myslíte si, že je to dar boží, pokud na určitém místě vyvěrá něco, co má od běžného pramene odlišné složení?*

VIH: Nazveme-li to darem božím, nebo ne, na tom nesejde. Voda sama má schopnost, že mnohé rozpouští – a seznam toho, co je v ní rozpuštěno, je pak charakteristikou té které vody. Voda vyvěrá z podloží, obsahujícího radioaktivní rudy – opět to může být voda s léčivými účinky, nemusí obsahovat zvláštní prvky, ale nese schopnost radioaktivity.

MS: *Za vašimi úvahami se rýsuje lázeňské město Jáchymov ...*

VIH: Nazveme-li kvalitu božím darem, případně to bude pouze přirozenou vlastností vody, na tom nesejde. Má-li voda onu vlastnost – i to může být božím darem.

MS: *Vždy jde o úhel pohledu a závisí od toho, co hledáme. Ne nadarmo můžeme říci: Boha lze vidět za vším. Při této příležitosti bych se zeptal, jak se jedinečnost přírodního zdroje propojuje*

s podnikavostí? Tážu se proto, že žijí-li lidé na místě, které je jedinečné, mají-li podnikavého ducha, místo rozkvétá, proměňuje se. Konkrétně teď diskutujeme v Poděbradech. Zdejší pramen byl objeven v roce 1905 a lázně postupně začaly fungovat v roce 1908. Šlo o knížecí lázně. Od té doby se začala psát historie lázeňského města Poděbrad. Město se postupně proměňovalo z provinčního městečka na významné lázně poblíž Prahy.

VIH: Nezapomeňme, každý člověk je – když to vyjádřím jednoduše – „složenina“. Jestliže je ve složenině něco defektní, pak má-li dojít k plné funkčnosti, je nutné tam, kde se objevuje defekt, nutně jej eliminovat, napravit, případně zmenšit. U léčivých vod to platí též. Na každého jedince působí něco jiného. Někomu může to či ono prospívat, někomu dokonce škodit, jelikož minerály, které jsou rozpuštěny ve vodě, mohou být pro tělo zátěží, a proto není vhodné používat jeden typ vody delší dobu. Jsem pouze duchovní, ne lékař. Kde je jakýkoliv defekt – ať již v jakékoliv formě, měli bychom se jej snažit zmenšit.

MS: *Možná jsem se chybně vyjádřil, a proto budu svou otázku opakovat v poněkud odlišné podobě. Existuje-li něco výjimečného – nějaký zdroj, a chopí-li se toho podnikaví lidé, začíná místo lépe využívat svou výjimečnost a přirozeně přichází rozkvět. Můžeme tezi formulovat takto: intelekt a přírodní bohatství přináší mnohé. Rád bych poukázal na aktivity premonstrátského opata Karla Reitenberga a doktora Jana Josefa Nehra z Mariánských Lázní. Opat inicioval založení lázní – a to proto, že tam byly objeveny prameny odlišného složení od jiných, dosud známých léčivých vod na našem území.*

VIH: Souhlasím s tím, že je-li člověk schopen aktivity, nechť pak výsledek slouží všem. V této oblasti bychom si měli uvědomit, že jsou-li zde tyto zdroje, jsou zde ne proto, aby člověka obohatily, avšak aby člověku, společnosti, byly prospěšné. Nelze využít přírodního bohatství pouze ve svůj prospěch.

MS: *Zde je nutné si uvědomit, že velcí lidé, osobnosti, iniciují něco velkého, co by jinak nevzniklo.*

VIH: Ať jsou dary v přírodě využívány k prospěchu pro všechny. To je též prvořadý úkol, který Bůh dává při stvoření.

MS: *Pane probošte, každý rok se zahajuje lázeňská sezóna a žehná se pramenům.*

VIH: Při obřadu žehnání je tento aspekt zdůrazněn jde o to, co má napravovat zdraví, které je poškozeno, tak mají lázně fungovat. Je s tím spojena myšlenka, která se v žehnání objevuje: to, co je dáno jako mimořádná schopnost vodě, případně prostředí, aby to fungovalo ku prospěchu a dobru lidí.

... Poutní místa s léčivými prameny ...

MS: *Ještě bych využil jedné skutečnosti. Na celém světě jsou místa, která jsou spojena s uzdravováním nemocným. Je to záležitost náboženská. Taková místa v naší republice příliš nemáme.*

VIH: Toto má každé poutní místo. Že tam neprýští „záračná voda“, na tom svět není postaven. Již na počátku jsem říkal, že každá voda má v sobě uzdravující schopnost. Na poutních místech je propojována voda s vírou a těchto míst je v naší vlasti dostatek. Ve všech jsou nějaké prameny. Vzpomeňme Jablonné v Podještědí, vezměte Hostýn, dále Svatou Horu, vezměte Turzovku, jež je na Slovensku. Z těchto míst si lidé odváží vodu, protože ona má nějaké signum, které člověku připomíná to, proč jel na to či ono poutní místo. Neznamená, že když se napije vody, v tu ránu bude zdravěn. To nedokážou ani léčivé vody v lázních. Je nutné, aby ti, kteří mají zájem být uzdraveni, podstoupili procedury. K těmto pramenům je potřeba přistupovat s pevnou důvěrou. I to je „procedura“.

MS: *Pane probošte, jak lze podle vás podpořit vědomí významu léčivých vod a rozvoje lázeňství. Shodou okolností, Československo pečovalo o své lázeňské resorty.*

VIH: Použiji zde určitou analogii: Jestliže se při mši svaté užívají nádoby, které jsou k tomu určeny – kalich, paténa, ony se svítí. Toto nádobí má svou roli, nemohou být užívány na nic jiného, protože jinak je to zprofanování posvátného. Ve chvíli, kdy člověk takovou věc „ukradne“ a zpeněží, veškeré svěcení je tím anulováno, protože z toho, co mělo být oslavou boží, se stal zdroj peněz. V lázeňství existují procedury, ale stane-li se z toho i zdroj příjmů, či rovnou zisku, v té chvíli se stane, že se lázeňství vydá na šikmou plochu.

MS: *Můžeme to vyjádřit jinak: Je to stav, když to, co získám, nevracím tam, kam je záhodno. Tím voláte po dlouhodobosti.*

VIH: Se zaměřením, které je místu i vodě dáno. Jakmile je bohulibý záměr zvrácen, dříve či později se to obrátí proti člověku.

MS: *Naslouchám-li vám, vybaví se mi honosné paláce v Karlových Varech. Hotel Pupp byl postaven v předminulém století a stále prosperuje – netrpí nouzí.*

VIH: Má slova neznamena ohlášení krachu, avšak tvrdím, že to negativní se tam může projevit. Uvažte. Zdravotnictví je nákladná záležitost. Dříve byly lázně využívány více. Existovaly takzvané „křížkové lázeňské pobyty“. Dnes je velká část pacientů samoplátci. Člověk nemá mít v péči o své zdraví zábrany, nicméně na druhou stranu úkolem společnosti, provozovatelů, je, aby využili vše k dobru a prospěchu lidí, aby zisk byl pouze z toho, co oni do toho vkládají.

MS: *Někdo vám namítne: dobrá, někteří návštěvníci lázní by museli pobývat v pastouškách.*

VIH: Ne tak zcela. Hovořil jsem o zisku z toho, co do léčebného projektu investoři vkládají. Jestliže pacientům nabídnu luxusní ubytování, to není záležitost lázní, ale je to záležitost toho, kdo to nabízí a také toho, kdo to přijme. Je tam vždy otázka nabídky a poptávky. Je to také otázka, do jaké míry zde existuje rovnováha.

MS: *Vy byste upřednostnil, aby léčivé prameny a léčebné procedury byly přístupné všem.*

VIH: Nemyslím si, ale aby při poskytování služeb byla zohledněna síla plátce. Nesmíme zapomínat na východisko: dělník má právo na svou mzdu. Měla by tam být větší otevřenost, aby na lázeňskou léčbu mohli dosáhnout i ti, kteří na to nemají. Zde by mělo být užito oněch křížkových poukazů, protože pobyt v lázních není nejlevnější záležitostí.

MS: *Dívejme se na to jako na investici do svého zdraví, která se nám snad vrátí. Pane probošte, je čas, abychom se rozloučili a vypili šálek léčivé vody – a to nejen na naše zdraví.*